

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1977-1978

29 JUNI 1978

WETSONTWERP

houdende
economische en budgettaire hervormingen

J. — AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER PIERARD

Art. 22

In § 1, het 1° weglaten.

VERANTWOORDING

De argumenten die worden aangevoerd ten behoeve van de verruiming van de werkingsfeer van de wet op de ondernemingsraden zijn gewoonlijk een gemiddelde van ten minste 50 werknemers te werkstellen, schijnen vrij zwak.

Inderdaad, de viering van de 30e verjaardag van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven moet niet noodzakelijk dienen als voorwendsel voor een fundamentele hervorming.

Bovendien is het onjuist te beweren dat de vakbondsafvaardiging bij ontstentenis van ondernemingsraad geen volledige informatie krijgt of niet kan steunen op bepalingen, bijvoorbeeld in verband met de critieken voor afdanking, indienstneming of wederindienstneming.

De collectieve arbeidsovereenkomst nr 5 van 24 mei 1971 voorziet trouwens in een ruime aanvullende opdracht voor de vakbondsafvaardigingen, waar geen ondernemingsraad bestaat.

Artikel 24 van de overeenkomst bepaalt dat de vakbondsafvaardiging, ingeval er geen ondernemingsraad bestaat, de taken, rechten en opdrachten op zich kan nemen, welke aan die raad zijn verleend in de hoofdstukken II, IV en VI van de collectieve overeenkomst die op 4 december 1970 in de Nationale Arbeidsraad werd gesloten over de informatie en de raadpleging van de ondernemingsraden met betrekking tot de algemene vooruitzichten van de onderneming en de werkgelegenheidsproblemen aldaar.

Er zij voorts op gewezen dat de oprichting van ondernemingsraden in de ondernemingen die tussen 50 en 149 werknemers tellen, problemen zou doen rijzen in verband met de opleiding van de personeelsafgevaardigden, problemen die in te korte tijd opgelost zouden moeten worden.

Tenslotte bestaat het gevaar dat de sociale verhoudingen, die in kleine en middelgrote ondernemingen als mensdijker en vertrouwelijker worden beschouwd, ontaarden door de bescherming die automatisch

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1977-1978

29 JUIN 1978

PROJET DE LOI

de réformes économiques et budgétaires

1. — AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. PIERARD

Art. 22

Au § 1, supprimer le 1°.

JUSTIFICATION

Les arguments avancés en faveur de l'extension du champ d'application de la loi relative aux Conseils d'entreprise, aux entreprises occupant habituellement en moyenne au moins 50 travailleurs, semblent relativement faibles.

En effet, la célébration du 30e anniversaire de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie ne doit pas nécessairement servir de prétexte à une refonte fondamentale.

De plus, il est faux de prétendre qu'en l'absence du Conseil d'entreprise, la délégation syndicale ne bénéficie pas d'informations complètes ou de dispositions relatives, par exemple, aux critères de licenciement, d'embauchage et de réembauchage.

La convention collective de travail n° 5, du 24 mai 1971 prévoit d'ailleurs une large mission suppléante aux délégations syndicales, là où il n'y a pas de conseil d'entreprise.

L'article 24 de la convention stipule qu'"en cas d'inexistence du Conseil d'entreprise, la délégation syndicale pourra assumer les tâches, droits et missions qui sont conférés à ce Conseil, aux chapitres II, IV et VI de la convention collective conclue au sein du conseil national du travail le 4 décembre 1970, concernant l'information et la consultation des conseils d'entreprise sur les perspectives générales de l'entreprise et les questions de l'emploi dans celle-ci".

Il convient également de souligner que la création de conseils d'entreprise dans les entreprises comptant entre 50 et 149 travailleurs pose des problèmes de formation des délégués du personnel, problèmes qu'il faudrait résoudre dans les délais trop courts.

Enfin, les relations sociales considérées comme plus humaines et familiales dans les petites et moyennes entreprises risquent d'être altérées par la protection accordée automatiquement à certains tra-

Voir:

450 (1977-1978) :

- Nr 1: Wetsontwerp.
- Nrs 2 en 3: Amendementen.

Zie:

450 (1977-1978) :

- Nr 1: Wetsontwerp.
- Nrs 2 en 3: Amendementen.

wordt verhoogd van 1000 francs per maand, want elk loon in Franse frank boven 23000 krijgt in Frankrijk noch in België enige compensatie.

Dit amendement wil dat de plafond van 2500 FF per maand, dat op 1 april 1978 werd vastgesteld, doet verdwijnen. Tevens wil het de toestand van de gepensioneerde grensarbeiders verbeteren. De Regering heeft immers voor hen een compensatie vastgesteld die overeenkomt met het verschil tussen het in Belgische frank ontvangen Franse pensioen en het overeenkomstige Belgische pensioen.

II. - AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER BERTOUILLE

Art. 22

1) § 6 van dit artikel aanvullen met wat volgt:

« Die vergoeding wordt toegekend op een niet-geplajoneerd loon. Ze wordt eveneens verleend aan de gepensioneerden; »

VERANTWOORDING

Het is niet zonder nut in dat verband te onderstrepen:

1) dat de lonen heel wat verschillen tussen België en Frankrijk, vooral op het niveau van de lagere graden;

2) dat de wisselkoers tussen onze beide landen onstabiel is en zulks ingevolge de instabiliteit en de val van de Franse frank.

In verband met het verschil in lonen geven we als voorbeeld het geval van een handelaar die in Frankrijk een uurloon van 10,07 FF, d.i. ongeveer 70 BF verdient tegenover ongeveer 115 BF in België. Dat vergt geen verdere commentaar aangaande de toestand van de grensarbeiders die nog zeer talrijke zijn in het arrondissement Moeskroen-Komen.

Wat de instabiliteit van de wisselkoers betreft veroorzaakt de vlotte koers, naast de officiële devaluaties van de Franse frank, met al te dikwijls een dalende tendens de talrijke grensarbeidersgezinnen heel wat angst.

Tussen 8 augustus 1969 (devaluatie van de Franse frank) en 31 december 1975 noteerde men meer dan 100 verschillende wisselkoersprijzen en in de loop van de jongste twee jaar is de toestand er niet op verbeterd.

Sinds 1 november 1973 verleent de Regering aan de grensarbeiders een vergoeding om in enige mate de risico's van de ruitervluctuaties te compenseren. Die vergoeding wil een wisselkoers van 8,76 BF tegen 1 FF garanderen.

Die vergoeding slaat echter alleen op het plafond dat door de Dienst der Postchecks kan worden overgedragen, nl. op 2500 FF netto per maand vandaag de dag. Bij dat netto-bedrag komt een bonificatie van de Franse werkgever. Op die bonificatie worden geen sociale zekerheidsbijdragen afgehouden, zij is niet belastbaar en naargelang van de bedrijfstak schommelt ze als volgt: textiel heren 13%, textiel dames 12%, metaalnijverheid 9%, staalnijverheid noord 9%, staalnijverheid zuid 11%, bouwsector 12%, allerhande industrieën 8%.

Bij wijze van voorbeeld eind maart 1978:

Tak: allerhande.

Loon: 2500 FF.

Netto overdraagbaar: 2300 FF.

Bonificatie werkgever: 8% : 184 FF.

Totaal netto overdraagbaar: 2484 FF.

Ontvangen bedrag Belgische frank: 16704 F.

Belgische vergoeding: 4943 F.

Totaal: 21647 F + 200 FF, d.i. een salaris van zowat 23000 BF voor 2500 FF.

In een dergelijke toestand wordt het kaderpersoneel natuurlijk gestraft. Het gaat vooralom het kleinere kaderpersoneel, want elk loon in Franse frank boven 23000 krijgt in Frankrijk noch in België enige compensatie.

Dit amendement wil dat dat plafond van 2500 FF per maand, dat op 1 april 1978 werd vastgesteld, doet verdwijnen. Tevens wil het de toestand van de gepensioneerde grensarbeiders verbeteren. De Regering heeft immers voor hen een compensatie vastgesteld die overeenkomt met het verschil tussen het in Belgische frank ontvangen Franse pensioen en het overeenkomstige Belgische pensioen.

vailleurs nul employés se trouvent sur des listes électorales. Cela est mis sur pied du réouverture d'entreprises.

G. JIERARD

II. - AMENDEMENTS

PROPOSÉ PAR M. BERTOUILLE

Art. 22

1) Compléter le § 6 par ce qui suit:

« Cette indemnité est accordée sur un salaire non plafonné. Elle est également accordée aux pensionnés; »

JUSTIFICATION

Il n'est pas inutile de souligner à ce sujet:

1) la disparité importante des salaires entre la Belgique et la France surtout au niveau des grades inférieurs;

2) l'instabilité du taux de change entre nos deux pays et ce du fait de l'instabilité et de la chute du franc français.

En ce qui concerne la disparité des salaires à titre d'exemple un manœuvre perçoit un salaire horaire de 10,07 FF en France, c'est-à-dire ± 70 F belges et en Belgique de ± 115 F belges. Ceci se passe de tout commentaire en ce qui concerne la situation des frontaliers qui sont encore particulièrement nombreux dans l'arrondissement de Mouscron-Comines.

En ce qui concerne l'instabilité du taux de change, outre les dévaluations officielles du franc français, le flottement, trop souvent à la baisse, de ce dernier plonge les nombreuses familles frontalières dans une certaine angoisse.

Du 8 août 1969 (dévaluation du franc français) au 31 décembre 1975 on a connu plus de 100 taux de change différents et au cours de ces deux dernières années, les choses ne se sont pas arrangées.

Depuis le 1er novembre 1973, le Gouvernement accorde aux travailleurs frontaliers une allocation destinée à compenser dans une certaine mesure les aléas des fluctuations monétaires. Cette allocation tend à garantir un taux de change égal à 8,76 F belges pour 1 F français.

Cependant cette allocation ne porte que sur le plafond transférable par l'Office des Chèques Postaux, soit à l'heure actuelle sur 2500 F français net par mois. A ce montant net, s'ajoute une bonification de l'employeur français. Cette bonification n'est ni assujettie aux retenues de la sécurité sociale, ni imposable, et varie suivant les branches d'activité ci-après: textile hommes 13%, textile femmes 12%, métallurgie 9%, sidérurgie nord 9%, sidérurgie sud 11%, bâtiment 12%, industries diverses 8%.

A titre d'exemple, à fin mars 1978:

Branche: divers.

Salaire: 2500 F français.

Montant net transférable: 2300 F français.

Bonification employeur: 8% : 184 F français.

Total net transférable: 2484 F français.

Montant franc belge perçu: 16704 F.

Allocation belge: 4943 F.

Total: 21647 F + 200 F français, soit un salaire de ± 23000 F belges pour 2500 F français.

Dans cette situation, les cadres sont évidemment pénalisés. Il s'agit des cadres moyens surtout, car tout salaire perçu en francs français au-delà de 2300 ne bénéficie d'aucune compensation ni en France ni en Belgique.

Cet amendement a pour but de faire sauter ce plafond de 2500 F français par mois qui a été fixé le 1er avril 1978. Il tend également à améliorer la situation des pensionnés frontaliers. En effet, le Gouvernement a prévu pour eux une compensation équivalente à la différence entre la pension française perçue en francs belges et la pension belge correspondante.

Hl In bijkomende orde:

Het eerste lid aanvullen als volgt:

«Die bepaling is niet toepasselijk tuanneer het ouerlevenspellisioen geell 240 000 F pel' jaar bedraagt op le' datum van de toekekening en zonder koppe[mg] aan het indexcijfer, en/of uianneer de toepassing van de regel van de 30% tot gevolg heeft dat bet ovel/-vingspellisioe,:z op de datum van de toekeening, en zonder indexaanpassing minder dan 240 000 F pel' jaar wordt. In het laatste geval w?rdt bet ouerlevenspensicén vastgesteld op 240 000 F per laar, zonder indexaanpassing.»

VERANTWOORDING

Artikel 41 raakt alle ambtenaren wier echtgenote werkt. Bij vooroverlijden van de ambtenaar zal het pensioen immers vaak tot 30 % worden herleid.

Voorbeeld: twee ambtenaren van niveau 2, man en vrouw, zijn in overheidsdienst.

De man overlijdt op 49-jarige leeftijd (30 jaar dienst). Zijn weduwe, die haar loopbaan voortzet, had recht op een overlevingspensioen van 40%, nl. 20 000 F per maand tegen 100%. Ten gevolge van artikel 41 zal zij slechts 15 000 F (30%) ontvangen, wat een verlies van 25 % betekent.

Het hoofdamendement strekt ertoe die werkelijke beroving - er zijn immers persoonlijke bijdragen van 6,5 % afgedragen - ongedaan te maken.

Het amendement in bijkomende orde strekt ertoe de gevolgen ervan te beperken voor de lagere graden.

Art. 56

In § 1 het eerste lid aanvullen als volgt:

«De ambtenaar die ontslag neemt om het uitgesteld rustpensioen te genieten, bekomt dat pensioen de eerste dag van de maand die volgt op een beslissing van de administratieve gezondheidsdienst van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin waarin de definitieve arbeidongeschiktheid wordt erkend.»

VERANTWOORDING

Daar in overheidsdienst geen sprake is van dagvergoedingen in het raam van het R. I. Z. I. V., is het vervroegd pensioen er steeds beschouwd als een recht bij definitieve lichamelijke ongeschiktheid. Hetzelfde moet gelden voor het uitgesteld pensioen.

Art. 59bis (nieuw)

Een artikel 59bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«De ambtenaar die ontslag neemt om het uitgesteld rustpensioen te genieten, wordt beschouwd als een verplicht uerzekerde inzake ziekte en inualiditeit. Vanaf de dag van de maand die volgt op de dag waarop zijn recht op het uitgesteld pensioen ingaat, stort hij aan de instelling die zal instaan voor de uitbetaling van zijn pensioen, en tot op het ogenblik van de uitbetaling ervan, de persoonlijke bijdrage die inzake Z. I. V. opgelegd is aan de personeelsleden van de overheidsdiensten en hij ontwaant van die instelling het trimestriële getuigscbrijt inzake gezondheidszorgen waaruit zijn hoedanigheid van uerplicht verzekerde blijkt.»

VERANTWOORDING

Het personeelslid dat het uitgesteld pensioen geniet en geen winstgevende bedrijvigheid uitoefent, kan ten laste vallen van de gezinschaps en om het «minimex» verzoeken. Op het struk van de ziekteverzekering kan daar voor zijn gezin ernstige gevolgen hebben. Men mag van dat personeelslid geen «niet beschermde persoon» maken.

I-) En ordre subsidiaire:

Completer le premier alinéa par ce qui suit:

«Cette disposition n'est pas applicable lorsque la pension de survie n'atteint pas 240 000 F par an à la date de l'octroi et hors index et/ou si l'application de la règle de 30 % a pour conséquence de ramener la pension de survie à moins de 240 000 F par an à la date d'octroi et hors index. Dans ce dernier cas, la pension de survie est fixée à 240 000 F par an, hors index.»

JUSTIFICATION

L'article 41 frappe tous les agents dont l'épouse travaille. En effet, en cas de précese de l'agent, la pension sera souvent réduite à 30%.

Exemple : Deux agents de niveau 2, mari et femme, occupés dans la fonction publique.

Le mari décède à 49 ans (30 ans de service). Sa veuve avait droit, tout en continuant sa carrière, à une pension de survie de 40%, soit 20 000 F par mois à 100%. Par l'effet de l'article 41, elle n'obtiendra que 15 000 F (30%), soit une perte de 25%.

L'amendement principal tend à faire disparaître cette véritable spoliation, car il y a eu cotisation personnelle de 6,5%.

L'amendement subsidiaire tend à en réduire les effets pour les petits grades.

Art. 56

Au § 1 compléter le premier alinéa par ce qui suit :

«L'agent démissionnaire en vue de bénéficié de la pension différée, obtient celle-ci dès le premier jour du mois qui suit une décision du service de santé administratif du Ministère de la Santé publique et de la Famille qui le reconnaît définitivement inapte.»

JUSTIFICATION

Dans la fonction publique, compte tenu de l'absence d'indemnités journalières dans le cadre de l'L.N. A. M. L, la pension anticipée a toujours été considérée comme un droit en cas d'incapacité et d'inaptitude physique définitive. Il doit en être de même en ce qui concerne la pension différée.

Art. 59bis (nouveau)

Insérer un article 59bis (nouveau) libellé comme suit:

«L'agent démissionnaire en vue de bénéficier d'une pension différée est considéré comme un assuré obligatoire en matière d'assurance maladie-invalidité. Il verse à partir du 1er du mois qui suit son admission au droit à la pension différée, à l'organisme qui assurera la liquidation de sa pension et jusqu'au moment de son paiement, la cotisation personnelle prévue en matière d'A. M. I. pour les agents de la fonction publique et recevra trimestriellement de cet organisme l'attestation en matière de soins de santé précisant sa qualité d'assuré obligatoire.»

JUSTIFICATION

Sans activité lucrative, l'agent «en pension différée» peut tomber à charge de la collectivité, et solliciter le «minimax». Cela peut être grave pour sa famille en matière d'A. M. I. On ne peut en faire une «personne non protégée».

An. 5%^{III} (nicuw)

Een artikel 59ter (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

« De bepalingen betreffende de toekenning van een uitgesteld pensioen zijn mutatis mutandis van toepassing op de personeelsleden van de provincies, de gemeenten, de agglomeraties van gemeenten, de federaties van gemeenten, de uerenigingen van gemeenten en de culturele commissies. »

VERANTWOORDING

Die personeelsleden mogen niet verstoken blijven van de toekenning van het uitgesteld pensioen.

Titel VIII (nieuw)

Slotbetalingen

Onder een Titel VIII - Slotbepalingen - een artikel 87 (nieuw) en een artikel 88 (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«Artikel 87 (nieuw)

Alle koninklijke besluiten die ter uitvoering van de onderhavige wet zijn genomen en die tot gevolg hebben dat bestaande wettelijke bepalingen gewijzigd worden, moeten voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State worden voorgelegd. »

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt een betere uitvoering van een wet die opgesteld en ingediend is tegen de rechtsregels in.

« Artikel 88 (nieuw),

Alle koninklijke besluiten die ter uitvoering van de onderhavige wet zijn genomen en die betrekking hebben op het statuut van de personeelsleden van het openbaar ambt moeten voor advies worden voorgelegd aan het door de wet van 19 december 1974 opgericht gemeenschappelijk onderhandelingscomité en/of, voor wet het gemeentepersoneel betreft, aan de meest representatieve syndicale organisaties van het gemeentepersoneel, bedoeld in de wet van 27 juli 1971. »

VERANTWOORDING

Het ill de wetten van 27 juli 1971 en 19 december 1974 bedoelde overleg moet worden geëerbiedigd.

Wanneer het gaat om in Ministerraad overlegde besluiten moet dat overleg plaatsvinden vooraleer het ontwerp van besluit dat bestaande wetteksten wijzigt, aan de Raad wordt voorgedragen.

An. 5911^{IV} (nouveau)

Insérer un article 59ter (nouveau) libellé comme suit:

« Les dispositions relatives à l'octroi d'une pension différée salut d'application mutatis mutandis aux agents des provinces, des communes, des agglomérations de communes, des fédérations de communes, des associations de communes et des commissions de la culture. »

JUSTIFICATION

Il ne convient pas d'exclure ces agents de l'octroi de la pension différée.

Titre VIII (nouveau)

Dispositions finales

Sous un titre VIII. - Dispositions finales, ajouter un article 87 (nouveau) et un article 88 (nouveau) libellés comme suit:

« Article 87 (nouveau)

Tous les arrêtés royaux pris en exécution de la présente loi et qui ont pour conséquence de modifier les dispositions légales existantes devront obligatoirement être soumis à l'avis de la section de législation du Conseil d'Etat. »

JUSTIFICATION

Cet amendement a la souci d'une meilleure exécution d'une loi construite et déposée en mépris du droit.

« Article 88 (nouveau).

Tous les arrêtés royaux pris en exécution de la présente loi et qui concernent le statut des agents de la fonction publique, devront obligatoirement être soumis à l'avis du Comité commun de négociation prévu par la loi du 19 décembre 1974 et/ou, pour ce qui concerne le personnel communal à la consultation des organisations syndicales les plus représentatives des agents communaux, prévue par la loi du 27 juillet 1971. »

JUSTIFICATION

La concertation prévue par le législateur le 27 juillet 1971 et le 19 décembre 1974 doit être respectée.

Elle doit avoir lieu, lorsqu'il s'agit d'arrêtés délibérés en Conseil des ministres avant que le projet ne soit soumis au Conseil, si les modifient des textes de lois existants.

A. BERTOUILLE